KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1831

av den 7 oktober 2015

om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 av den 22 oktober 2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 3/2008 ([1]), särskilt artikel 4.3, artikel 13.2 andra stycket, artikel 14.1 andra stycket och artikel 25, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EU) nr 1144/2014 upphäver rådets förordning (EG) nr 3/2008 ([2]) och fastställer nya villkor för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter och som genomförs på den inre marknaden eller i tredjeland. Den ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter och genomförandeakter på området. För att se till att det nya regelverket fungerar väl och tillämpas på ett enhetligt sätt, måste vissa regler antas genom sådana akter. Dessa rättsakter bör ersätta kommissionens förordning (EG) nr 501/2008 ([3]) som upphävs genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1829 ([4]).

(2) Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder bör inte vara inriktade på att främja ursprung. Enligt artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1144/2014 är det emellertid möjligt att ange produkternas ursprung under vissa villkor. Bestämmelser bör fastställas särskilt för att säkerställa att hänvisningen till ursprunget inte undergräver det huvudsakliga unionsbudskapet i ett program.

(3) För att undvika risken för att målgruppen inte förstår skillnaden mellan en allmän kampanj som hänvisar till ursprunget och en kampanj som hänvisar till specifika produkter som är registrerade enligt unionens kvalitetsordningar med en skyddad geografisk beteckning, bör hänvisning till ursprung begränsas till enbart nationella ursprung. Med beaktande av de stödberättigade ordningar som anges i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 1144/2014, bör det dock vara möjligt att ange ursprung på ett annat sätt än nationellt ursprung för dessa särskilda ordningar. Det bör dessutom vara möjligt att ange ett landsöverskridande ursprung, t.ex. Norden, Alperna eller Medelhavsområdet, eftersom det motsvarar en europeisk gemensam referens.

(4) Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder bör inte vara inriktade på att främja varumärken. Enligt artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1144/2014 är det emellertid möjligt att ange produkternas varumärke i vissa sammanhang och under vissa villkor. Visning av varumärken bör begränsas till presentationer och provsmakningar, dvs. aktiviteter med särskild avsikt att öka försäljningen, och till motsvarande informationsmaterial och säljfrämjande material som visas under dessa specifika aktiviteter. Bestämmelser bör fastställas för att säkerställa att varje varumärke är lika synligt och att dess grafiska utformning är mindre än presentationen av kampanjens huvudsakliga unionsbudskap. I syfte att säkerställa att åtgärderna inte blir varumärkesinriktade bör bestämmelser fastställas för att garantera att flera varumärken är synliga, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och att den yta som används för varumärken är begränsad till en högsta procentandel av informationsytan.

(5) Enligt förordning (EU) nr 1144/2014 får förslagsställande organisationer genomföra vissa delar av sina program. Tillämpningsföreskrifter för denna bestämmelse bör fastställas.

([1]) EUT L 317, 4.11.2014, s. 56.

([2]) Rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland (EUT L 3, 5.1.2008, s. 1).

([3]) Kommissionens förordning (EG) nr 501/2008 av den 5 juni 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3/2008 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland (EUT L 147, 6.6.2008, s. 3).

([4]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1829 av den 23 april 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland (se sidan 3 i detta nummer av EUT).

(6) Enkla program genomförs genom delad förvaltning mellan medlemsstaterna och unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ([1]) medan multiprogram finansieras genom direkt förvaltning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([2]). Eftersom samma förslagsställande organisation kan ha både enkla program och multiprogram bör reglerna för genomförandet av de båda programtyperna skilja sig så lite som möjligt. Därför bör enkla program omfattas av bestämmelser som är likvärdiga med bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 gällande bidrag för multiprogram, t.ex. att det inte ställs krav på att en säkerhet utställs för att garantera fullgörandet av kontraktet.

(7) Medlemsstaterna är ansvariga för att de enkla program som valts ut av kommissionen genomförs korrekt. Bestämmelser bör fastställas för att utse de nationella myndigheter som ska ansvara för genomförandet av denna förordning. För att säkerställa enhetliga villkor bör det fastställas regler för ingående av avtal för genomförande av de utvalda enkla programmen. För detta ändamål bör kommissionen tillhandahålla ett standardavtal till medlemsstaterna och en rimlig tidsfrist för att ingå avtalen bör fastställas. Med tanke på de olika typer av åtgärder som kan ingå i ett program bör dock flexibilitet ges vad gäller startdatum för genomförandet av programmet.

(8) För en sund ekonomisk förvaltning bör förslagsställande organisationer och genomförandeorgan vara skyldiga att bevara register och annan styrkande dokumentation som krävs för att visa att programmet genomförs korrekt och att de redovisade kostnaderna berättigar till unionsfinansiering.

(9) Medlemsstaterna bör kontrollera genomförandet av de enkla programmen i enlighet med förordning (EU) nr 1306/2013. De bör också vara skyldiga att godkänna valet av genomförandeorgan innan avtalet ingås med den berörda förslagsställande organisationen och att kontrollera varje betalningsansökan innan någon utbetalning görs. Utom när det gäller ansökningar om förskottsbetalning bör alla betalningsansökningar innehålla en finansiell rapport som anger och specificerar de stödberättigande kostnader som har uppstått för den förslagsställande organisationen, en rapport om det tekniska genomförandet av programmet, och dessutom en utvärderingsrapport för ansökningar om slutbetalning.

(10) Med sikte på att förenkla och minska den administrativa bördan, bör de perioder som omfattas av delrapporterna och motsvarande betalningsansökningar fastställas till ett år. Ett intyg om redovisningen, utfärdat av en oberoende och auktoriserad revisor, bör lämnas när ersättning för vissa belopp begärs. Intyget bör ge medlemsstaterna bevis för att de redovisade kostnaderna är stödberättigande.

(11) För att ge medlemsstaterna möjlighet att kontrollera om det material som producerats inom ramen för ett programs genomförande är förenligt med unionsrätten enligt artikel 14.1 i förordning (EU) nr 1144/2014, och särskilt att bestämmelserna om huvudsakligt unionsbudskap, angivande av ursprung och visning av varumärken har tillämpats, bör en bestämmelse fastställas där det krävs att det material som använts, inklusive visuellt material, ska lämnas till medlemsstaten.

(12) För att förse organisationerna med likvida medel bör det fastställas system för utbetalning av förskott. För att skydda unionens ekonomiska intressen bör en säkerhet krävas för utbetalning av förskottet. Denna säkerhet bör förbli i kraft fram till slutbetalningen då förskottet räknas av. Eftersom förslagsställande organisationer som är etablerade i de medlemsstater som erhåller finansiellt stöd kan ha svårt att tillhandahålla en säkerhet för hela det belopp som får betalas ut i förskott bör särskilda bestämmelser fastställas för att göra det möjligt för dem att få förskott i två delar.

(13) För en sund ekonomisk förvaltning bör det föreskrivas att förskott och mellanliggande betalningar ska vara lägre än det totala unionsbidraget med en säkerhetsmarginal.

(14) Innehållet i kontroller på platsen som utförs av medlemsstaterna, särskilt frekvens, omfattning och lokalisering, bör fastställas mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts. Det är därför lämpligt att kräva att varje program bör

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

bli föremål för en kontroll på plats minst en gång under dess genomförande. Med tanke på att informationskampanjer och säljfrämjande aktiviteter genomförs vid olika tidpunkter och ofta är av begränsad varaktighet, och med tanke på att vissa program genomförs utanför den förslagsställande organisationens ursprungsmedlemsstat eller utanför unionen, bör kontroller på plats genomföras i de förslagsställande organisationernas lokaler och, vid behov, på plats hos genomförandeorganet.

(15) Ränta vid felaktiga utbetalningar bör anpassas till motsvarande räntesats som gäller för multiprogram.

(16) I syfte att bedöma effektiviteten och ändamålsenligheten för program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder bör det föreskrivas att både de förslagsställande organisationerna och medlemsstaterna på lämpligt sätt ska övervaka och utvärdera programmen och de övergripande resultaten av den säljfrämjande politiken.

(17) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs genomförandebestämmelser för förordning (EU) nr 1144/2014 vad gäller synlighet för produktursprung och varumärken i enkla program och multiprogram samt bestämmelser enligt vilka den förslagsställande organisationen kan få tillstånd att själv genomföra vissa delar av ett enkelt program.

Den innehåller också specifika regler för ingående av avtal, förvaltning, övervakning och kontroll av enkla program och ett system med indikatorer för utvärdering av effekterna av programmen för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder.

KAPITEL II

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR ENKLA PROGRAM OCH MULTIPROGRAM

AVSNITT 1

Produktursprungets synlighet

Artikel 2

Allmänna krav för angivande av ursprung i alla typer av informationsmaterial och säljfrämjande material

1. Programmets huvudbudskap ska vara ett unionsbudskap och inte inriktas på ett visst ursprung.

2. Allt angivande av ursprung ska uppfylla samtliga följande villkor:

a) Det får inte utgöra en begränsning av den fria rörligheten för jordbruksprodukter och livsmedel i strid med artikel 34 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

b) Det får inte uppmuntra konsumenterna att köpa inhemska produkter enbart på grund av dessa produkters ursprung och ska hänvisa till de särskilda egenskaperna hos produkten snarare än enbart ursprung.

c) Det ska komplettera det huvudsakliga unionsbudskapet.

3. Programmets huvudsakliga unionsbudskap får inte skymmas av material som rör produktens ursprung, t.ex. bilder, färger, symboler eller musik. Angivandet av ursprung ska göras på ett ställe som är separat från det som ägnas åt det huvudsakliga unionsbudskapet.

4. Angivandet av ursprung i informationsmaterial och säljfrämjande material ska begränsas till visuellt material. Angivande av ursprunget får inte göras i ljudmaterial.

Artikel 3

Särskilt angivande av ursprung i informationsmaterial och säljfrämjande material som avses i leden a och b i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1144/2014

1. Angivandet av ursprung i informationsmaterial och säljfrämjande material, som avses i leden a och b i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1144/2014, ska begränsas till det nationella ursprunget, närmare bestämt namnet på medlemsstaten, eller till ett gemensamt landsöverskridande ursprung. Angivandet av ursprung kan vara explicit eller implicit.

2. Villkoren i leden a och b i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1144/2014 ska uppfyllas och hänsyn ska tas till framhävandet av texten eller symbolen, inklusive bilder och allmän presentation, där det hänvisas till ursprunget, jämfört med storleken på texten eller symbolen som hänvisar till programmets huvudsakliga unionsbudskap.

Artikel 4

Angivande av ursprung i informationsmaterial och säljfrämjande material med avseende på stödberättigade ordningar enligt leden c och d i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 1144/2014

1. Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som anger de ordningar som är stödberättigade enligt led c i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 1144/2014 får ange namn på de yttersta randområdena i de berörda grafiska symbolerna, förutsatt att de villkor som anges i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 179/2014 ([1]) uppfylls, och i berört visuellt material, förutsatt att det uppfyller villkoren i leden a och b i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1144/2014.

2. Genom undantag från artikel 3.1 får informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som omnämner ordningar som är stödberättigade enligt led d i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 1144/2014 där ursprunget anges i namnet, ange det specifika ursprunget förutsatt att de uppfyller villkoren i leden a och b i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1144/2014.

AVSNITT 2

Varumärkets synlighet

Artikel 5

Allmänna krav

1. Med varumärken enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 1144/2014 avses varumärken som definieras i artiklarna 4 och 66 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 ([2]) eller i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG ([3]).

([1]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 179/2014 av den 6 november 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 228/2013 vad gäller aktörsregistret, stödbelopp för saluföring utanför produktionsregionen, den grafiska symbolen, befrielse från importtullar för vissa nötkreatur och finansiering av vissa särskilda åtgärder på jordbruksområdet i unionens yttersta randområden (EUT L 63, 4.3.2014, s. 3).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 24.3.2009, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, 8.11.2008, s. 25).

2. Varumärkena på de produkter som främjas av de förslagsställande organisationerna får endast vara synliga vid presentationer och provsmakningar.

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *demonstrationer*: alla sätt att visa upp fördelarna med en produkt eller en ordning för en potentiell kund för att uppmuntra till köp av produkten under mässor eller evenemang mellan företag och på webbplatser.

b) *provsmakning*: alla aktiviteter där en produkt kan provsmakas av en potentiell kund under mässor eller evenemang mellan företag och vid försäljningsställen.

3. Varumärken får även vara synliga i informationsmaterial och säljfrämjande material som förevisas eller distribueras vid demonstrationer och provsmakningar.

4. De förslagsställande organisationer som visar upp varumärken ska uppfylla följande villkor:

a) De ska motivera i programansökan varför angivandet av varumärken är nödvändigt för att uppfylla målen med kampanjen och bekräfta att visningen av varumärken är begränsad till demonstrationer och provsmakningar.

b) De ska bevara handlingar som styrker att alla organisationens medlemmar har fått samma chans att visa sina varumärken.

c) De ska säkerställa att

   i) varumärkena visas tillsammans på ett lika synligt sätt, på ett ställe som är separat från det som ägnas åt det huvudsakliga unionsbudskapet,

   ii) visningen av varumärken inte försvagar det huvudsakliga unionsbudskapet,

   iii) det huvudsakliga unionsbudskapet inte skyms av material där varumärken visas, t.ex. bilder, färger och symboler,

   iv) visningen av varumärken är begränsad till visuellt material, utom reklamartiklar och maskotar, i ett mindre format än det huvudsakliga unionsbudskapet. Angivande av varumärke får inte göras i ljudmaterial.

Artikel 6

Särskilda krav

1. Vid demonstrationer och provsmakningar får varumärken endast visas

a) tillsammans, på en banner på den främre sidan av utställningsmonterns disk eller en motsvarande plats; bannern får inte vara större än 5 % av den totala ytan av den främre sidan av utställningsmonterns disk eller den motsvarande platsen, eller

b) enskilt, på separata och identiska informationsstånd på ett neutralt och identiskt sätt, på den främre sidan av informationsståndets disk eller en motsvarande plats för varje varumärke. I detta fall får varumärket inte täcka mer än 5 % av den totala ytan av den främre sidan av informationsståndets disk eller den motsvarande platsen.

2. På webbplatser får varumärken endast visas tillsammans på något av följande två sätt:

a) På en banner längst ner på webbsidan, som inte är större än 5 % av webbsidans totala yta och varje varumärke ska vara mindre än unionens emblem där det hänvisas till medfinansiering från unionen.

b) På en särskild webbplats som skiljer sig från hemsidan på ett neutralt och identiskt sätt för varje varumärke.

3. För tryckt material som delas ut vid presentationer eller provsmakningar får varumärken endast visas tillsammans på en banner längst ner på sidan, som inte är större än 5 % av sidans totala yta.

Artikel 7

Antal varumärken som visas

1. Minst fem varumärken ska visas upp.

2. Genom undantag från punkt 1 får färre än fem varumärken visas upp förutsatt att följande två villkor är uppfyllda:

a) Det finns färre varumärken från den förslagsställande organisationens ursprungsmedlemsstat för produkten eller ordningen som omfattas av programmet.

b) Det har av vederbörligen motiverade skäl inte varit möjligt att organisera ett program som omfattar flera produkter eller flera medlemsstater för att göra det möjligt att visa upp fler varumärken.

3. Den förslagsställande organisationen ska vederbörligen motivera att villkoren i punkt 2 är uppfyllda, styrkt med alla nödvändiga handlingar, inklusive bevis på att den kontaktade andra förslagsställande organisationer och lämnade ett förslag om att tillsammans utarbeta ett program som omfattar flera produkter eller flera medlemsstater samt orsakerna till varför ett sådant program inte kom till stånd.

4. Om mindre än fem varumärken visas ska bestämmelserna i artikel 6 gälla och den yta som tilldelas varumärkena ska minskas proportionellt.

Artikel 8

Angivande av ordningar som är stödberättigade enligt led d i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 1144/2014 och som har registrerats som varumärke

När programmet omfattar en ordning som avses i led d i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 1144/2014 ska artiklarna 5, 6 och 7 inte gälla för namn och grafiska symboler för de ordningar som är registrerade som varumärken.

KAPITEL III

FÖRVALTNING AV ENKLA PROGRAM

AVSNITT 1

Genomförande och finansiering av programmen

Artikel 9

Utnämning av behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse de nationella behöriga myndigheter som ska ansvara för att denna förordning genomförs.

De ska meddela kommissionen namnen på och fullständiga uppgifter om de myndigheter som utsetts samt eventuella ändringar av dessa uppgifter.

Kommissionen ska göra uppgifterna allmänt tillgängliga i ett lämpligt format.

Artikel 10

Ingående av avtal

1. Så snart kommissionen antar en genomförandeakt som avses i artikel 11.2 i förordning (EU) nr 1144/2014 ska den översända kopior av de utvalda programmen till de berörda medlemsstaterna.

2. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta de berörda förslagsställande organisationerna om deras ansökningar har blivit godkända eller ej.

3. Medlemsstaterna ska ingå avtal om genomförandet av programmen med de utvalda förslagsställande organisationerna inom 90 kalenderdagar efter anmälan av den kommissionsakt som avses i artikel 11.2 i förordning (EU) nr 1144/2014, förutsatt att de genomförandeorgan som avses i artikel 13 i den förordningen har utsetts i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 2 i delegerade förordning (EU) 2015/1829. När denna tidsfrist har löpt ut får inget avtal ingås om det inte har godkänts i förväg av kommissionen.

4. Startdatum för genomförandet av programmet ska vara den första dagen i den månad som följer på datumet för undertecknandet av avtalet. Startdatumet får emellertid skjutas upp i högst sex månader, framför allt för att ta hänsyn till årstidsbundna variationer för den produkt som omfattas av programmet eller deltagande i ett särskilt evenemang eller mässor.

5. Medlemsstaterna ska använda de standardavtal som kommissionen tillhandahåller.

6. Vid behov får medlemsstaterna ändra vissa villkor i standardavtalen för att respektera nationella regler, dock under förutsättning att det inte bryter mot unionslagstiftningen.

Artikel 11

Den förslagsställande organisationens genomförande av programmet

En förslagsställande organisation får själv genomföra vissa delar av ett enkelt program under förutsättning att följande villkor uppfylls:

a) Den förslagsställande organisationen ska ha minst tre års erfarenhet av att genomföra informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder.

b) Den förslagsställande organisationen ska ansvara för att den åtgärd som den planerar att utföra själv inte överstiger marknadens normala prisnivå.

Artikel 12

Skyldigheter vad gäller information och register

1. Förslagsställande organisationer ska hålla information uppdaterad och informera den berörda medlemsstaten om händelser och omständigheter som sannolikt kan komma att väsentligt påverka programmets genomförande eller unionens ekonomiska intressen.

2. Förslagsställande organisationer och genomförandeorgan ska bevara register och annan styrkande dokumentation som visar att programmet genomförs korrekt och att de redovisade kostnaderna berättigar till unionsfinansiering, särskilt följande:

a) För faktiska kostnader: lämpliga register och annan dokumentation som styrker redovisade kostnader, t.ex. avtal, underleverantörsavtal, fakturor och bokföring. Praxis för kostnadsredovisning och interna kontrollförfaranden ska möjliggöra direkt avstämning mellan de uppgivna beloppen, de belopp som registrerats i bokföringen och de belopp som anges i den styrkande dokumentationen.

   När det gäller personalkostnader ska den förslagsställande organisationen och genomförandeorganen föra tidrapporter över det antal timmar som redovisas. Om det inte finns tillförlitliga tidrapporter för de timmar som arbetats inom åtgärden får medlemsstaten godta alternativa bevis som styrker antalet redovisade timmar, om den anser att dessa erbjuder en tillräcklig säkerhetsnivå.

   För personer som uteslutande arbetar för programmet, ska tidrapporter inte krävas, utan en undertecknad försäkran som intygar att de berörda personerna har arbetat uteslutande med åtgärden.

b) För schablonkostnader: lämpliga register och annan styrkande dokumentation som visar att kostnaderna är stödberättigande på den grund på vilken schablonbeloppet har beräknats.

Artikel 13

Betalning av förskottet

1. Inom 30 dagar från det att avtalet enligt artikel 10 har undertecknats får den förslagsställande organisationen lämna in en ansökan om förskott till den aktuella medlemsstaten, åtföljd av den säkerhet som avses i punkt 2 i den artikeln.

2. Förskottet ska utbetalas under förutsättning att den förslagsställande organisationen har ställt en säkerhet till medlemsstaten som motsvarar beloppet av förskottet i enlighet med kapitel IV i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 ([1]).

3. En förskottsbetalning får uppgå till högst 20 % av unionens maximala finansiella bidrag enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1144/2014.

4. Medlemsstaten ska betala ut förskottet antingen inom 30 dagar från dagen för mottagandet av den säkerhet som avses i punkt 2 eller inom 30 dagar från det datum som inträffar 10 dagar före startdatum för genomförandet av programmet, beroende på vilket datum som är det senaste.

5. Förskottet ska räknas av vid slutbetalningen.

6. Genom undantag från punkterna 1 och 5 i denna artikel, får förslagsställande organisationer som är etablerade i medlemsstaterna och som erhåller finansiellt stöd enligt artikel 15.3 i förordning (EU) nr 1144/2014 ansöka om förskottsbetalningar i två delar. Sökande som väljer att använda sig av detta alternativ ska ansöka om den första delen av förskottet inom den tidsfrist som avses i punkt 1 i denna artikel. En ansökan om den återstående delen av förskottet får endast lämnas in efter det att den första delen av förskottet har stämts av.

Artikel 14

Ansökningar om mellanliggande betalningar

1. Med undantag för det sista året för genomförandet av programmet ska ansökningar om mellanliggande betalning av unionens finansiella bidrag lämnas in av den förslagsställande organisationen till medlemsstaterna inom 60 dagar från den dag då genomförandet av ett år av programmet har slutförts.

2. Dessa ansökningar ska omfatta de stödberättigande kostnaderna under året i fråga och ska åtföljas av en interimsrapportering som består av en periodisk finansiell rapport och en periodisk teknisk rapport.

3. Den periodiska finansiella rapport som avses i punkt 2 ska innehålla följande:

a) En redovisning från varje förslagsframställande organisation där de stödberättigande kostnader som ingår i programmet anges och som åtföljs av ett intyg som styrker att

   — den information som lämnats är fullständig, tillförlitlig och sanningsenlig,

   — de redovisade kostnaderna är stödberättigande i enlighet med artikel 4 i delegerade förordning (EU) 2015/1829,

   — kostnaderna kan bekräftas genom godtagbara register och styrkande dokumentation som kommer att visas upp på begäran eller i samband med kontroller som föreskrivs i denna förordning.

b) Ett intyg om redovisningen som görs för den förslagsframställande organisationen av en extern auktoriserad revisor, om unionens finansiella bidrag till de faktiska kostnaderna för programmet är 750 000 euro eller mer och unionens finansiella bidrag till de faktiska kostnader som begärs genom mellanliggande betalning är 325 000 euro eller mer.

([1]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron (EUT L 255, 28.8.2014, s. 18).

Intyget ska styrka att de föreslagna kostnaderna är stödberättigande i enlighet med artikel 4 i delegerade förordning (EU) 2015/1829 och att de skyldigheter som fastställs i artikel 12.2 i denna förordning har efterlevts.

c) Kopior av fakturor och verifikationer som styrker de stödberättigande kostnaderna, om det intyg som avses i led b inte är nödvändigt.

4. Den periodiska finansiella rapport som avses i punkt 2 ska innehålla följande:

a) Kopior av allt visuellt material och annat material som använts och som inte redan har översänts till medlemsstaten.

b) En beskrivning av verksamheten under den period som den mellanliggande betalningen avser, med användning av de gemensamma output- och resultatindikatorer för programmet som avses i artikel 22.

c) Motivering för eventuella skillnader mellan den verksamhet som planerats i programmet och dess förväntade output och resultat, och vad som faktiskt har utförs eller erhållits.

Artikel 15

Ansökan om slutbetalning

1. Ansökan om slutbetalning ska lämnas in av den förslagsställande organisationen till medlemsstaten inom 90 dagar efter slutförande av det program som omfattas av det avtal som avses i artikel 10.

2. Ansökan ska anses giltig om den åtföljs av en slutlig mellanliggande rapport, en slutrapport och en studie där resultaten av de säljfrämjande åtgärderna och informationsåtgärderna utvärderas.

3. Den slutliga mellanliggande rapport som avses i punkt 2 ska omfatta det sista året av programmets genomförande. De förslagsställande organisationerna ska intyga att alla intäkter har tagits med i redovisningen.

4. Den slutrapport som avses i punkt 2 ska innehålla följande:

a) En slutlig finansiell rapport med en slutlig sammanfattande finansiell redovisning, sammanställd av den förslagsställande organisationen, vilken konsoliderar de finansiella redovisningarna för alla mellanliggande betalningar och som visar samtliga utgifter.

b) En slutlig teknisk rapport som innehåller

i) en översikt över den verksamhet som bedrivits och programmets output och resultat med användning av de indikatorer som avses i artikel 22, och

ii) en sammanfattning för offentliggörande.

5. Studien som utvärderar resultaten av de säljfrämjande åtgärderna och informationsåtgärderna som avses i punkt 2 ska utföras av ett oberoende externt organ. Detta organ ska använda de indikatorer som avses i artikel 22.

Artikel 16

Medlemsstatens betalningar

1. De mellanliggande betalningar och förskottsbetalningar som avses i artiklarna 13 och 14 får inte överstiga 90 % av unionens totala finansiella bidrag enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1144/2014.

2. Medlemsstaterna ska göra de betalningar som avses i artiklarna 14 och 15 inom 60 dagar räknat från mottagandet av betalningsansökan under förutsättning att alla kontroller har utförts i enlighet med denna förordning.

3. Om ytterligare administrativa kontroller eller kontroller på plats enligt artiklarna 19 och 20 är nödvändiga, får medlemsstaten förlänga den tidsfrist som avses i punkt 2 genom att underrätta den förslagsställande organisationen.

Artikel 17

Avvisande av icke-stödberättigande kostnader och återkrav av felaktigt utbetalda belopp

1. Vid tidpunkten för en mellanliggande betalning, slutbetalningen eller efter att dessa utbetalningar har gjorts ska medlemsstaterna avvisa alla kostnader som inte anses vara stödberättigande, särskilt efter sådana kontroller som föreskrivs i denna förordning.

2. Den förslagsställande organisationen ska återbetala felaktigt utbetalda belopp i enlighet med kapitel III avsnitt 1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 ([1]).

Den räntesats som föreskrivs i artikel 83.2 b i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ([2]) ska tillämpas.

AVSNITT 2

Kontroll av genomförandet av programmen och meddelanden från medlemsstaterna

Artikel 18

Kontroller av förfarandet för urval av genomförandeorgan

Innan medlemsstaterna undertecknar det avtal som avses i artikel 10 ska de kontrollera att genomförandeorganen har valts ut i enlighet med det öppna urvalsförfarande som föreskrivs i artikel 2 i delegerade förordning (EU) 2015/1829.

Artikel 19

Administrativa kontroller av enkla program

1. Vid administrativa kontroller ska medlemsstaterna systematiskt kontrollera betalningsansökningarna, särskilt de rapporter som åtföljde ansökningarna och huruvida kostnaderna är stödberättigande enligt artikel 4 i delegerade förordning (EU) 2015/1829.

2. Medlemsstaterna ska begära ytterligare upplysningar som anses nödvändiga och, vid behov, genomföra ytterligare kontroller, särskilt när

a) de begärda rapporterna inte har lämnats in eller är ofullständiga,

b) den administrativa granskningen av intyget om redovisningen inte visar tillräckligt tydligt att kostnaderna är stödberättigande enligt artikel 4 i delegerade förordning (EU) 2015/1829 och att de skyldigheter som anges i artikel 12.2 i denna förordning efterlevs, eller

c) det är oklart om de kostnader som har tagits upp i redovisningen är stödberättigande.

Artikel 20

Kontroller på plats av enkla program

1. Medlemsstaterna ska välja ut de betalningsansökningar som ska kontrolleras på grundval av en riskanalys.

Urvalet ska göras på ett sådant sätt att det säkerställs att varje enkelt program kontrolleras på plats minst en gång under dess genomförande mellan den första mellanliggande betalningen och slutbetalningen.

([1]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 av den 6 augusti 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med beaktande av utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, regler om kontroller, värdepapper och öppenhet (EUT L 255, 28.8.2014, s. 59).

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

2. Kontroller på plats ska omfatta tekniska och bokföringsmässiga kontroller hos den förslagsställande organisationen och, om lämpligt, genomförandeorganet. Medlemsstaterna ska kontrollera att

a) de uppgifter och handlingar som lämnats är korrekta,

b) kostnaderna har redovisats i enlighet med artikel 4 i delegerade förordning (EU) 2015/1829 och artikel 12.2 i denna förordning,

c) alla skyldigheter enligt det avtal som avses i artikel 10 har fullgjorts,

d) artiklarna 10 och 15 i förordning (EU) nr 1144/2014 har efterlevts.

Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 ([1]) ska medlemsstaterna snarast möjligt informera kommissionen om eventuella oegentligheter som konstaterats under kontrollerna.

Kontroller på plats får begränsas till en stickprovskontroll som omfattar minst 30 % av de stödberättigande kostnaderna. Ett sådant stickprov ska vara tillförlitligt och representativt.

Om felaktigheter upptäcks ska medlemsstaten kontrollera all dokumentation avseende de redovisade kostnaderna eller så ska resultaten av stickprovet extrapoleras.

3. Medlemsstaterna ska utarbeta en rapport för varje kontroll på plats. Rapporten ska tydligt ange omfattningen och resultaten av de utförda kontrollerna.

Artikel 21

Meddelanden till kommissionen med avseende på enkla program

1. Senast den 15 juli varje år ska medlemsstaterna meddela kommissionen följande uppgifter för det föregående kalenderåret med avseende på alla betalningar för enkla program:

a) Det finansiella genomförandet och de outputindikatorer som avses i artikel 22.

b) Programmens effekter, bedömda med hjälp av de indikatorer som avses i artikel 22.

c) Resultaten av administrativa kontroller och kontroller på plats som utförts i enlighet med artiklarna 19 och 20.

2. Meddelandet ska göras på elektronisk väg i enlighet med de tekniska specifikationer för överföring av uppgifter som kommissionen tillhandahåller.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

System med indikatorer för utvärdering av effekterna av programmen för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder

1. Genom denna förordning inrättas en gemensam ram för utvärdering av effekterna av programmen för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som bygger på ett system med indikatorer. Systemet ska omfatta tre grupper av bedömningsindikatorer: output-, resultat- och effektindikatorer.

a) Outputindikatorer ska mäta graden av genomförande av den planerade verksamheten i varje program.

b) Resultatindikatorer ska mäta de direkta och omedelbara effekterna av verksamheten.

c) Effektindikatorerna ska mäta nyttan, utöver de omedelbara effekterna.

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 1848/2006 av den 14 december 2006 om oegentligheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och om organisationen av ett uppgiftssystem på detta område och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 595/91 (EUT L 355, 15.12.2006, s. 56).

2. I varje förslag till program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som den förslagsställande organisationen lämnar in till kommissionen ska den specificera vilka indikatorer från varje grupp bedömningsindikatorer som kommer att användas för att bedöma effekterna av programmet. Den förslagsställande organisationen ska där så är lämpligt använda de indikatorer som anges i bilagan eller får använda andra indikatorer om den kan visa att de är lämpligare på grund av det aktuella programmets beskaffenhet.

Artikel 23

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 december 2015 på programförslag som lämnas in från och med den 1 december 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 oktober 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Förteckning över indikatorer för utvärdering av effekterna av programmen för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 22

Systemet med indikatorer för aktiviteter som genomförs av förslagsställande organisationer inom ramen för program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder fångar inte alltid upp samtliga faktorer som kan komma att påverka output, resultat och effekter av ett operativt program. Därför bör den information som indikatorerna ger tolkas mot bakgrund av kvantitativ och kvalitativ information om andra centrala faktorer som bidragit till eller hindrat programmets genomförande.

1. Exempel på **output**indikatorer är:
   - — Antalet organiserade evenemang.
   - — Antalet reklaminslag som sänts på tv/radio eller antal publicerade annonser i tryckta medier eller på nätet.
   - — Antalet pressmeddelanden.
   - — Storleken på den målgrupp till vilken särskilda aktiviteter riktar sig (t.ex. antal branschfolk som utskick sänts till).
   - — Antalet prenumeranter på elektroniska nyhetsbrev.
2. Exempel på **resultat**indikatorer är:
   - — Antalet branschfolk/experter/importörer/konsumenter som deltagit i olika evenemang (t.ex. seminarier, workshops, provsmakning etc.).
   - — Antalet branschfolk/experter/importörer/konsumenter som nåtts av reklaminslag som sänts på tv/radio eller annonser i tryckta medier eller på nätet.
   - — Antalet branschfolk/experter/importörer/konsumenter som deltagit i olika evenemang och kontaktat producentorganisationen eller producenterna.
   - — Antalet obetalda pressartiklar som publicerats under den period som omfattas av rapporten för informationskampanjen.
   - — Antalet besökare på webbplatsen eller antalet ”gillar” på Facebooksidan.
   - — Värdet av pressklipp.
3. Exempel på **effekt**indikatorer är:
   - — Försäljningstrenderna i sektorn under året efter de säljfrämjande åtgärderna i den region där de ägt rum, jämfört med det föregående året och jämfört med den allmänna försäljningstrenden på marknaden i fråga.
   - — Konsumtionstrenderna för produkten i landet.
   - — Värde och volym av exporten från unionen av den produkt som omfattas av de säljfrämjande åtgärderna.
   - — Förändringen i unionens marknadsandel för produkten.
   - — Trenderna i det genomsnittliga försäljningspriset för den exporterade produkten i det land där kampanjerna ägt rum.
   - — Förändring i graden av igenkännande av symbolerna för unionens kvalitetsordningar.
   - — Förändring i hur unionens kvalitetsprodukter uppfattas.
   - — Ökad medvetenhet om positiva särdrag/andra fördelar hos unionens jordbruksprodukter enligt vad som anges i artikel 3 a i förordning (EU) nr 1144/2014.
   - — Ökning av konsumenternas förtroende efter programmets genomförande.
   - — Avkastning på investeringar.